

АДМІНІСТРАТИВНИЙ ДОГОВІР У СФЕРІ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

ІЩЕНКО Іван Володимирович - кандидат юридичних наук, начальник ГУНП у Вінницькій області

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0873-5207>

УДК 342.9

DOI 10.32782/LAW.UA.2022.4.11

У межах наукової статті розглянуто наукові позиції вчених щодо розуміння змісту адміністративний договір у теорії адміністративного права, а також його реалізації із врахуванням специфіки правоохоронних органів та підрозділів Національної поліції, зокрема.

Доведено, що адміністративний договір у сфері превентивної діяльності Національної поліції України становить собою певний вид правового акту, який укладається між органом Національної поліції, з одного боку, та суб'єктами публічної адміністрації, з іншого, з метою реалізації превентивної функції держави, спрямованої на забезпечення основних прав і свобод людини й громадянина; запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу суспільних факторів протиправного характеру; виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних та кримінальних проступків; вжиття заходів ювенальної превенції (індивідуальна профілактика з дітьми, виявлення фактів вчинення домашнього насильства та своєчасне реагування на них, тощо); посилення рівня публічної безпеки (посилення безпеки дорожнього руху та зменшення рівня дорожньо-транспортного травматизму, дотримання правил дозвільної системи); забезпечення безпечного середовища в країні.

Виокремлено основні ознаки адміністративного договору у сфері превентивної діяльності Національної поліції України: 1) спільний правовий акт; 2) однією із сторін є орган

Національної поліції, який наділений відповідною компетенцією, а іншою є суб'єкт публічної адміністрації (органи виконавчої влади, місцеве самоврядування, підприємства, установи та організації); 3) спрямовано на реалізацію превентивної функції держави; 4) укладається у письмовій формі та у добровільному порядку за погодженням сторін.

Наголошено на необхідності подальшого наукового пошуку, особливо в частині дослідження процедури укладання адміністративних договорів у сфері превентивної діяльності Національної поліції України.

Ключові слова: адміністративний договір, правовий акт, Національна поліція, превентивна діяльність, превентивна функція держави.

Постановка проблеми

З метою забезпечення публічної безпеки та порядку органи Національної поліції використовують відповідні адміністративно-правові інструменти у сфері реалізації превентивної функції держави. Одним із таких видів є адміністративні договори, які мають місце в діяльності поліції при спільній діяльності з відповідними суб'єктами публічної адміністрації та громадянами. Завдячуючи останнім, створюються умови, які сприяють унормуванню певних суспільних відносин у сфері публічної безпеки та порядку, дотриманню громадянами встановлених та законодавчо регламентованих правил співжиття, а також реалізації превентивних заходів щодо осіб, які схильні до вчинення правопо-

рушень або перебувають на превентивних обліках поліції.

Недаремно в наукових працях звертається увага, що у сфері публічної безпеки першочергове значення мають права і свободи людини і громадянина; верховенство права. Пріоритетними є договірні (мирні) засоби забезпечення публічної безпеки і порядку, своєчасність і адекватність заходів захисту публічних (суспільних) інтересів реальним і потенційним загрозам. При цьому, вибір конкретних засобів і шляхів забезпечення публічної безпеки і порядку обумовлюється необхідністю своєчасного вжиття заходів, адекватних характеру і масштабам загроз публічним інтересам [1, с. 35-36].

Метою дослідження полягає в необхідності наукового пошуку щодо розуміння адміністративного договору в діяльності Національної поліції як одного із адміністративно-правових інструментів у сфері реалізації превентивної функції держави.

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Серед учених, які займались дослідженням адміністративного договору в теорії адміністративного права, а також у діяльності правоохоронних органів, доцільно назвати: В. Б. Авер'янова, О. М. Бандурку, Д. М. Бахраха, В.М. Бевзенка, П.В. Вовка, І. П. Голосніченка, О.В. Джафарову, Є. В. Додіна, В. Н. Дубовицького, Л. В. Ковалю, А. Т. Комзюка, Р.С. Мельника, О.В. Музу, І. В. Опришка, В. Г. Перепелюка, В. Н. Тимощука, Ю. О. Тихомирова, Н. М. Тищенко, П.О. Угровецького, М.О. Щирука та інших.

Виклад основного матеріалу

Для вирішення визначеної мети в науковій праці постає необхідним розглянути наукові позиції вчених щодо розуміння змісту адміністративний договір у теорії адміністративного права, а також його реалізація із врахуванням специфіки правоохоронних органів та підрозділів Національної поліції, зокрема.

Відповідно до КАС України, адміністративний договір – спільний правовий акт суб'єктів владних повноважень або право-

вий акт за участю суб'єкта владних повноважень та іншої особи, що ґрунтується на їх волеузгодженні, має форму договору, угоди, протоколу, меморандуму тощо, визначає взаємні права та обов'язки його учасників у публічно-правовій сфері і укладається на підставі закону: а) для розмежування компетенції чи визначення порядку взаємодії між суб'єктами владних повноважень; б) для делегування публічно-владних управлінських функцій; в) для перерозподілу або об'єднання бюджетних коштів у випадках, визначених законом; г) замість видання індивідуального акта; г) для врегулювання питань надання адміністративних послуг [2].- У контексті вказаного законодавець розглядає адміністративний договір через призму правового акту, а також акцентує увагу, що однією стороною обов'язково повинен бути суб'єкт владних повноважень.

Так, автори навчального посібника «Загальне адміністративне право» звертають увагу, що з огляду на відсутність в Україні спеціального нормативного акта з питань адміністративно-договірної форми роботи публічної адміністрації можна сформулювати лише найбільш загальні юридичні передумови адміністративного договору:

– адміністративний договір є інструментом діяльності публічної адміністрації, спрямованим на регулювання конкретного випадку (ситуації), а відтак – ним не можуть встановлюватися норми права, тобто загальнообов'язкові правила поведінки у сфері публічного адміністрування;

– адміністративний договір може укладатися лише в межах компетенції відповідного суб'єкта публічної адміністрації;

– адміністративний договір може укладатися лише в тому випадку, коли нормативний акт не вимагає від суб'єкта публічної адміністрації діяти в іншій формі, наприклад шляхом видання адміністративного акта;

– адміністративний договір може з'явитися лише у добровільному порядку, тобто шляхом погодження волі його сторін;

– адміністративний договір має укладатися винятково у письмовій формі;

– у разі якщо адміністративний договір зачіпає інтереси третіх осіб, такі особи мають погоджувати його зміст [3, с. 296].

У свою чергу, Р. С. Мельник зазначає, що через адміністративний договір здійснюється не одностороннє, а узгоджене з приватною особою регулювання відповідних правовідносин, які виникають у сфері діяльності публічної адміністрації. Крім того, вчений звертає увагу, що чимало органів публічної адміністрації укладають один з одним угоди, які насправді є адміністративними договорами. Помиляючись щодо сутності таких договірних відносин, останні можуть з часом стикнутися з низкою проблем, пов'язаних, наприклад, з необхідністю виконання взятих на себе обов'язків. Для них може стати великою несподіванкою бажання їх контрагента через адміністративний суд вимагати виконання того або іншого положення укладеної угоди [4, с. 251].

Слушною, з наукової точки зору, є відповідна класифікація адміністративних договорів, які виокремлює в межах наукової праці Р.С. Мельник: координаційних (коли договір укладається за участю двох непідпорядкованих один одному органів публічної адміністрації, наприклад, між двома органами місцевого самоврядування щодо технічного обслуговування автомобільної дороги, яка розділяє території цих суб'єктів); субординаційних (коли договір укладається між підпорядкованими один одному органами публічної адміністрації або між органом публічної адміністрації та приватною особою, наприклад, договір між державною податковою адміністрацією та платником податку щодо податкового компромісу); договорів про зобов'язання, відповідно до яких один або кожний із суб'єктів договірних відносин зобов'язаний виконати певні дії (прийняти рішення тощо); мирових угод, які мають на меті усунення непорозумінь у питаннях правового статусу відповідних суб'єктів або у питаннях, пов'язаних з виконанням певних обов'язків тощо; «договорів обміну», відповідно до яких приватна особа бере на себе зобов'язання надати певну послугу в обмін на іншу послугу з боку органу публічної адміністрації [4, с. 252].

П.В. Вовк доводить наукову позицію, відповідно до якої правова природа адміністративного договору полягає в тому, що, на відміну від приватно-правового догово-

ру, вони укладаються та здійснюються з метою реалізації публічних інтересів. Вони застосовуються у межах компетенції суб'єктів владних повноважень, до кола яких КАС України віднесено орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їх посадових чи службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій, у тому числі – і на виконання делегованих повноважень. Іншими суб'єктами можуть бути трудові колективи, органи самоорганізації населення, певні об'єднання, які владних повноважень не мають, але в публічно-правовій сфері можуть бути носіями деяких владних функцій [5, с. 117].

У свою чергу, адміністративний договір укладається у формі акта (нормативного акта чи акта індивідуальної дії), яким закріплюються узгоджені договірні умови, тому останній становить собою акт (нормативний акт чи акт індивідуальної дії), яким закріплюються договірні умови, погоджені суб'єктами адміністративного права на підставі адміністративно-правових норм у загальнодержавних та інших публічних інтересах, одним із яких обов'язково є носій владних повноважень» [5, с. 122].

На підставі опрацювання наукової літератури П.В. Вовк виділяє такі ознаки адміністративного договору: 1) виникнення у сфері публічної влади у зв'язку і з приводу реалізації органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування своїх владних повноважень; 2) підставою виникнення є правозастосовний акт, прийнятий зазначеними органами; 3) організуючий характер; 4) метою є задоволення публічних інтересів, досягнення публічного блага, тобто домінування суспільних цілей. У доктрині адміністративного права поняття адміністративного договору визначено як угода, укладена суб'єктами адміністративного права на підставі адміністративно-правових норм у загальнодержавних та інших публічних інтересах, правовий режим якої визначається змістом владних повноважень, носієм яких є обов'язково одна із сторін [5, с. 122; 6, с. 291].

О.В. Муза пропонує розглядати адміністративний договір як правову форму реалізації органами державної влади та місцевого

самоврядування, їх посадовими і службовими особами владно-управлінських функцій, що проявляється у волевиявленні двох або більше сторін (суб'єктів адміністративного права, що володіють адміністративною правосуб'єктністю, одна з яких обов'язково наділена владними повноваженнями), та дії яких спрямовані на виникнення, зміну чи припинення адміністративних прав та обов'язків з метою задоволення своїх потреб та інтересів у сфері публічного управління [7, с. 241]

Крім того, О. В. Муза виокремлює певні риси, які притаманні адміністративному договору: 1) є засобом регулювання відносин, що виникають як між органами публічної адміністрації та фізичними і юридичними особами, так і між самими органами публічної адміністрації; 2) спрямованість на виникнення, зміну чи припинення суб'єктивних публічних прав та інтересів у межах адміністративно-правового регулювання; 3) предметом адміністративного договору є питання управління та самоврядування, однак не всі, а лише ті, що допускають договірну форму регулювання; 4) носить публічно-правовий характер; 5) однією із сторін адміністративного договору є суб'єкт владних повноважень (у тому числі суб'єкти, які здійснюють делеговані владні повноваження); 6) присутня юридична нерівність сторін адміністративного договору; 7) наявність обмежень вільного волевиявлення у випадках, встановлених законом; 8) є формою передачі окремих владних (управлінських) функцій від одного суб'єкта владних повноважень до іншого або взагалі передача таких функцій недержавним структурам, приватним особам [7, с. 241].

Слушною є наукова позиція О.В. Джафарової, яка досліджуючи місце адміністративних договорів в адміністративній діяльності правоохоронних органів, доводить, що останніми доцільно розуміти добровільну угоду двох чи більше суб'єктів адміністративного права, один з яких наділений власними або делегованими повноваженнями у правоохоронній сфері з приводу вирішення питань виконавчого та розпорядчого характеру щодо організації та здійснення охорони прав і свобод громадян, громадського порядку забезпечення громад-

ської безпеки, попередження та припинення правопорушень, яка укладається у формі правового акта, що встановлює (припиняє, змінює) їх взаємні права, обов'язки та відповідальність [8, с. 110]. У межах наукової праці професор О.В. Джафарова виокремлює певні ознаки адміністративного договору із врахуванням правової природи адміністративних договорів та специфіки діяльності правоохоронних органів: 1) виникає у сфері діяльності правоохоронних органів у зв'язку і з приводу реалізації правоохоронними органом своїх владних повноважень; 2) підставою виникнення є правозастосовчий акт; 3) він носить організуючий характер; 4) його метою є захисту прав і свобод людини, охорони прав та законних інтересів державних і недержавних організацій, боротьба з правопорушеннями; 5) як правило, базується на адміністративно-правових нормах, але багато адміністративних договорів мають комплексний характер і регулюються нормами декількох галузей права; 6) можливість укладення адміністративних договорів, передбачена в нормативно-правових актах, які регламентують діяльність правоохоронного органу; 7) мають обов'язкову письмову форму (дається типова форма договору, яку не можна істотно змінити за своїм розсудом, і яка покликана уніфікувати адміністративно-договірну практику всіх правоохоронних органів нижчого підпорядкування); 8) вони визначають зобов'язання сторін, як правило, у бланкетній формі [8, с. 110].

Зазначені ознаки адміністративного договору найбільше розкривають зміст його застосування в діяльності правоохоронних органів, у тому числі й Національної поліції під час здійснення превентивної діяльності.

Доречно вказати наукову працю М.О. Щирука, який розглядаючи адміністративно-правові інструменти забезпечення національної безпеки правоохоронними органами, дійшов висновку, що адміністративний договір є одним із видів адміністративно-правових інструментів у сфері забезпечення національної безпеки правоохоронними органами та спрямований, у першу чергу, на вироблення єдиної стратегічної мети їх діяльності щодо злагодженості дій у межах відповідної компетенції правоохоронних

органів у сфері захисту матеріальних і духовних цінностей суспільства, захисту конституційного ладу, забезпечення державного суверенітету, територіальної цілісності, недоторканності і безпеки держави [9, с. 77]. Слушним є те, що вчений розглядає адміністративний договір через призму реалізації адміністративно-правового інструменту. У свою чергу, М.О. Щирук конкретизує відповідні види адміністративних договорів, які приймаються з метою забезпечення національної безпеки: меморандуми, угоди, протоколи про співробітництво та ін.

П.О. Угровецький, досліджуючи правову природу, сутність та зміст адміністративних актів органів прокуратури, доводить, що адміністративний договір – це акт (нормативний акт чи акт індивідуальної дії), яким закріплюються договірні умови, погоджені суб'єктами адміністративного права на підставі адміністративно-правових норм у загальнодержавних та інших публічних інтересах, одним з яких обов'язково є носій владних повноважень» [10, с. 128]. Крім того, вчений звертає увагу, що укладення органами прокуратури України договірних актів мають усі ознаки адміністративних актів, зокрема: мають вираження в словесно-документальній формі; засновані на чинних нормах права; у їх основі лежить згода за основними умовами з договірною стороною; укладеною між сторонами угодою досягається певна мета, при цьому цілі сторін можуть не співпадати, але їх досягнення можливе лише за допомогою укладення договору; сторони рівні у своїх правах і обов'язках і слідує дотриманню принципу не порушення рамок можливого і дозволеного; угода обов'язкова для виконання сторонами, в іншому випадку настає передбачена угодою відповідальність [10, с. 128-129].

Слушною є також класифікація договірних актів за характером правового результату: 1) індивідуальні, тобто договори (операції), передбачені Цивільним кодексом України, Кодексом законів про працю, персоніфіковані і носять, як правило, разовий характер, що є юридичним фактом, і є підставою виникнення, зміни або припинення правовідносин; 2) нормативні, тобто договори з нормативним змістом (нормативно-

правовий договір), що містять норми права, розраховані на неодноразове застосування і в передбачених умовах, обов'язкові для невизначеного кола осіб [10, с. 129].

Безпосередньо переходячи до розгляду діяльності Національної поліції в частині реалізації адміністративно-правового інструменту, як адміністративний договір, варто вказати наступне. Відповідно до Закону України «Про Національну поліцію», остання реалізує охоронну функцію. Як зазначають учені, суть охоронної функції полягає у тому, що поліція має охороняти на договірних засадах майно громадян, колективне і державне майно, а також майно іноземних держав, міжнародних організацій, іноземних юридичних осіб і громадян, осіб без громадянства; забезпечувати захист фізичних осіб, охорону свідків, потерпілих та інших осіб за їх зверненням, якщо їх життя, здоров'я і майно перебувають у небезпеці у зв'язку з наданням ними допомоги правоохоронним органам у запобіганні та розкритті злочинів. Отже, охоронна функція передбачає реалізацію Національною поліцією комплексу заходів, спрямованих на забезпечення особистої безпеки людини та захищеності від протиправних посягань належних як індивідуальним, так і колективним суб'єктам цінностей [11, с. 32-33]. В той же час, реалізуючи охорону на договірних засадах органи поліції здійснюють превентивні та профілактичні заходи, що, у свою чергу, підсилює рівень безпечності в громадських місцях.

В. І. Фелик доречно звертає увагу, що запровадження практики укладення адміністративних договорів про взаємодію між територіальними органами поліції та громадою відповідного міста, села або селища матиме позитивний ефект, який буде виражатися в тому числі і в підвищенні результативності профілактичної діяльності. Звичайно, для цього необхідно розробити та прийняти спеціальний закон [12, с. 384].

У той же час доречно відмітити, що протягом останнього часу ГУНП у Вінницькій області підписано ряд меморандумів з органами публічної влади, інститутами громадянського суспільства спрямовані на забезпечення публічної безпеки та порядку,

зниження злочинності в регіоні, а також підвищення рівня превентивної функції держави. Серед останніх меморандумів доцільно назвати:

– меморандум створення «Офісу поліцейського» щодо надання послуг у напрямку ювенальної превенції, створення безпеки в дитячому середовищі. Одним із пріоритетів напрямку роботи Національної поліції є протидія дитячій злочинності, профілактика негативних явищ у дитячому середовищі та вжиття заходів щодо профілактики вчинення кримінальних і адміністративних правопорушень дітьми. Поряд з цим, це продовження практики проведення в закладах освіти превентивних інформаційних заходів та роз'яснювальної роботи серед учнів для убезпечення дітей, вироблення нових методів з протидії булінгу та кібербулінгу, а також формування сучасних підходів для розвитку правової культури та виховання дітей на базі навчального закладу із залученням сучасних лідерів, які користуються повагою дітей [13];

– меморандум про співпрацю між відділом поліції №4 Вінницького РУП ГУНП у Вінницькій області та філією «Липовецький райавтодор» дочірнього підприємства «Вінницький облавтодор відкритого акціонерного товариства «Державна акціонерна компанія «Автомобільні дороги України» щодо взаємодії у широкому діапазоні напрямів шляхом обміну актуальною інформацією, проведення спільних заходів, спрямованих на удосконалення форм і методів профілактики правопорушень, підвищення рівня дорожньо-транспортної дисципліни [14];

– меморандум щодо запровадження «Вихователь безпеки». Створення безпечного освітнього середовища залежить від багатьох складових – дотримання відповідних технічних, будівельних санітарних вимог, вимагає співпраці керівника закладу освіти, територіальних правоохоронних органів, учасників освітнього процесу: учнів, студентів, батьків, педагогічних працівників. Отже, в кожній територіальній громаді має бути спеціаліст із безпеки в освітньому середовищі, який опікуватиметься широким спектром безпекових питань та комунікуван-

тиме з правоохоронними органами, громадою, закладами освіти тощо [15];

– меморандум про співпрацю та партнерство з усіма головами територіальних громад Вінницької області щодо реалізації проекту «Поліцейський офіцер громади» [16]. Головне завдання поліцейського офіцера громади – орієнтуватися на потреби місцевого населення, підтримувати постійний контакт з мешканцями, щоденно забезпечувати порядок на своїй території, своєчасно реагувати на проблеми громади та запобігати вчиненню правопорушень [17].

Зазначені меморандуми становлять певний вид адміністративно-правових інструментів органів Національної поліції щодо реалізації превентивної функції держави.

Висновки

Враховуючи викладене, адміністративний договір у сфері превентивної діяльності Національної поліції України становить собою певний вид правового акту, який укладається між органом Національної поліції з одного боку, та суб'єктами публічної адміністрації, з іншого, з метою реалізації превентивної функції держави спрямованої на забезпечення основних прав і свобод людини й громадянина; запобігання або недопущення негативного безпосереднього впливу суспільних факторів протиправного характеру; виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних та кримінальних проступків; вжиття заходів ювенальної превенції (індивідуальна профілактика з дітьми, виявлення фактів вчинення домашнього насильства та своєчасне реагування на них тощо); посилення рівня публічної безпеки (посилення безпеки дорожнього руху та зменшення рівня дорожньо-транспортного травматизму, дотримання правил дозвільної системи); забезпечення безпекового середовища в країні.

Серед основних ознак адміністративного договору у сфері превентивної діяльності Національної поліції України доцільно вказати: 1) спільний правовий акт; 2) однією зі сторін є орган Національної поліції, який наділений відповідною компетенцією, а іншою є суб'єкт публічної адміністрації (орган виконавчої влади, місцеве самоврядуван-

ня, підприємства, установи та організації); 3) спрямовано на реалізацію превентивної функції держави; 4) укладається в письмовій формі та в добровільному порядку за погодженням сторін.

Варто відмітити, що ця проблематика потребує подальшого наукового пошуку, особливо в частини дослідження процедури укладання адміністративних договорів у сфері превентивної діяльності Національної поліції України.

Література

1. Долинний А.В. Адміністративно-правове забезпечення Національною поліцією України публічної безпеки і порядку під час проведення масових заходів : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2017. 198 с.
2. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV. URL :<https://zakon1.rada.gov.ua/go/2747-15>.
3. Мельник Р.С., Бевзенко В.М. Загальне адміністративне право : навч. посіб. Київ : Ваїте, 2014. 376 с.
4. Мельник Р.С. Система адміністративного права України : дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2010. 417 с.
5. Вовк П. В. Захист прав, свобод та інтересів громадян в адміністративних судах першої інстанції : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2009. 202 с.
6. Адміністративне право України : підруч. / [Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дьяченко О. В. та ін.]; за ред. Ю. П. Битяка. Київ : Юрінком Інтер, 2005. 544 с.
7. Муза О. В. Теоретичні проблеми адміністративно-процесуальних правовідносин в Україні : дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2016. 421 с.
8. Джафарова О. В. Місце адміністративних договорів в адміністративній діяльності правоохоронних органів. *Форум права*. 2009. № 2. С. 108–111. URL: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/3181/>
9. Щирук М.О. Адміністративно-правові інструменти забезпечення національної безпеки правоохоронними органами : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2022. 276 с.

10. Угровецький. П.О. Адміністративні акти органів прокуратури : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2011. 195 с.

11. Ластович Д.М. Адміністративно-правові засади надання поліцейських послуг в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2016. 224 с.

12. Фелик В. І. Адміністративно-правове забезпечення профілактичної діяльності Національної поліції України : автореф. дис. ... доктора юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2017. 42 с.

13. Перший в Україні шкільний "Офіс поліцейського" відкриють у Вінниці. URL : <https://24.vn.ua/pershuj-v-ukrayini-shkilnyj-ofis-politsejskogo-vidkryut-u-vinnitsi/>.

14. Поліція та райавтодор підписали меморандум про співпрацю щодо зниження аварійності на автошляхах. URL : <https://lur.gov.ua/news/1619096224/>.

15. На Вінниччині стартував пілотний проєкт «Вихователь безпеки». URL : <https://www.vinnitsa.info/news/na-vinnychchini-startuvav-pilotnyy-proyekt-vykhovatel-bezpeky-foto-i-video.html>.

16. На Вінниччині відкрили першу в області поліцейську станцію. URL : <http://vinnitsaok.com.ua/archives/963804>

17. Поліцейський офіцер громади. URL : <https://www.npu.gov.ua/diyalnist/reforma-policiyi/policejskij-oficer-gromadi>.

Ishchenko Ivan

ADMINISTRATIVE AGREEMENT IN THE SPHERE OF PREVENTIVE ACTIVITIES OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE: CONCEPT AND CONTENT

Within the scope of the scientific article, the scientific positions of scientists regarding the understanding of the content of the administrative contract in the theory of administrative law, as well as its implementation, taking into account the specifics of law enforcement agencies and units of the National Police, in particular, are considered.

It has been proven that the administrative contract in the field of preventive activities of the National Police of Ukraine is a certain type of legal act, which is concluded between the National Police body on the one hand and

subjects of public administration on the other, with the aim of implementing the preventive function of the state aimed at ensuring basic rights and freedoms person and citizen; prevention or prevention of negative direct influence of social factors of an illegal nature; identification of reasons and conditions contributing to the commission of administrative and criminal offenses; implementation of juvenile prevention measures (individual prevention with children, detection of facts of domestic violence and timely response to them, etc.); strengthening the level of public safety (increasing road safety and reducing the level of traffic injuries, compliance with the rules of the permit system); ensuring a safe environment in the country.

The main features of the administrative contract in the field of preventive activities of

the National Police of Ukraine are highlighted: 1) joint legal act; 2) one of the parties is a body of the National Police, which is endowed with the relevant competence, and the other is a subject of public administration (executive power bodies, local self-government, enterprises, institutions and organizations); 3) aimed at implementing the preventive function of the state; 4) concluded in writing and voluntarily by agreement of the parties. The need for further scientific research is emphasized, especially in the research part of the procedure for concluding administrative contracts in the field of preventive activities of the National Police of Ukraine.

Key words: administrative contract, legal act, National Police, preventive activity, preventive function of the state.

